

1. Samuel 19

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐλάλησεν σαουλ πρὸς ιωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν δαυιδ καὶ ιωναθαν υἱὸς σαουλ ἥρετο τὸν δαυιδ σφόδρα

2 καὶ ἀπίγγειλεν ιωναθαν τῷ δαυιδ λέγων σαουλ ζῆτετ θανατῶσαι σε φύλαξαι οὖν αὔριον πρὸι καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον κρυψθῇ

3 καὶ ἐγὼ ἔξελεύσομαι καὶ στήσομαι ἔχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ ἐὰν Ἰησοῦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ὅψομαι ὅ τι ἐὰν ἦν καὶ ἀπαγγελῶ σοι

4 καὶ ἐλάλησεν ιωναθαν περὶ δαυιδ ἀγαθὰ πρὸς σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν σου δαυιδ ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα

5 καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην καὶ πᾶς ισραὴλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν καὶ ἵνα τί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθρόον θανατῶσαι τὸν δαυιδ δωρεάν

6 καὶ ἤκουσεν σαουλ τῆς φωνῆς ιωναθαν καὶ ὤμοσεν σαουλ λέγων ζῆτετ κύριος εἰ ἀποθανεῖται

7 καὶ ἐκάλεσεν ιωναθαν τὸν δαυιδ καὶ ἀπίγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ρήματα ταῦτα καὶ εἰσήγαγεν ιωναθαν τὸν δαυιδ πρὸς σαουλ καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὥσει ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν

8 καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς σαουλ καὶ κατίσχυσεν δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ

9 καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ σαουλ καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐξήτει σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς δαυιδ καὶ ἀπέστη δαυιδ ἐκ προσώπου σαουλ καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ δαυιδ ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη

11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν σαουλ ἀγγέλους εἰς οἶκον δαυιδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρὸι καὶ ἀπίγγειλεν τῷ δαυιδ μελχολή γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἐὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην αὔριον θανατωθήσῃ

12 καὶ κατάγει ἡ μελχολή τὸν δαυιδ διὰ τῆς θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σφῆται

13 καὶ ἔλαβεν ἡ μελχολή τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἤπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυψεν αὐτὰ ἴματίῳ

14 καὶ ἀπέστειλεν σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτὸν

15 καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης πρός με τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν

16 καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἴδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἥπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ

17 καὶ εἶπεν σαουλ τῇ μελχοὶ ὅνα τί οὕτως παρελογίσω με καὶ ἔξαπέστειλας τὸν ἔχθρόν μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν μελχοὶ τῷ σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἔξαπόστειλόν με εἰ δὲ μή θανατώσω σε

18 καὶ δαινὶς ἔφυγεν καὶ διεσώθη καὶ παραγίνεται πρὸς σαμουηλ εἰς αρμαθαιμ καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ σαουλ καὶ ἐπορεύθη δαινὶς καὶ σαμουηλ καὶ ἐκάθισαν ἐν ναυαθ ἐν ραμα

19 καὶ ἀπηγγέλῃ τῷ σαουλ λέγοντες ἴδοὺ δαινὶς ἐν ναυαθ ἐν ραμα

20 καὶ ἀπέστειλεν σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν δαινὶς καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν καὶ σαμουηλ είστηκει καθεστηκὼς ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ σαουλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφητεύουσιν

21 καὶ ἀπηγγέλῃ τῷ σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἑτέρους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί καὶ προσέθετο σαουλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί

22 καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ σαουλ καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς αρμαθαιμ καὶ ἔρχεται ἔως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλω τοῦ ἐν τῷ σεφρὶ καὶ ἡρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ σαμουηλ καὶ δαινὶς καὶ εἶπαν ἴδοὺ ἐν ναυαθ ἐν ραμα

23 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς ναυαθ ἐν ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς ναυαθ ἐν ραμα

24 καὶ ἔξεδύσατο τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεισεν γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον εἰ καὶ σαουλ ἐν προφήταις